

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 170. — ŠTEV. 170.

NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 22, 1925. — SREDA, 22. JULIJA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

KONEC PROCESA V DAYTONU

Porota je spoznala profesorja Scopesa krivim, na kar ga je sodnik obsodil na sto dollarjev kazni. Pred koncem obravnave so prišli na vrsto sestopisemski čudeži. — Darrow je zaslišal Wm. Bryana glede preroka Jonasa. — Ogromno število poslušalcev.

DAYTON, Tenn., 21. julija. — Danes ob poldvajstih dopoldne je bila nenadoma zaključena obravnava proti profesorju Scopesu, ki je bil obtožen, da je kršil državno postavo s tem, da je predaval učencem o evoluciji. Porotniki so se posvetovali komaj pet minut ter ga spoznali krivim. Sodnik ga je nato obsodil na sto dollarjev globe.

Zagovorniki so vložili priziv, vsled česar se bo vršila nadaljnja razprava pred višjo instanco.

Razvoji tik pred porotnim pravorekom so bili naslednji:

DAYTON, Tenn., 21. julija. — Glavni zagovornik Scopesa, Clarence Darrow iz Chicaga, se je že včeraj opravičil pri sodniku Raulstonu radi omolovaževanja sodišča. Oba sta si segla v roko, vsled česar je bilo disciplinarno postopanje proti zagovorniku ustavljeno.

Razprava se je vršila včeraj na trati pred sodniškim poslopjem, ker se je sodnik Raulston bal, da ne morejo tla sodne dvorane še nadalje prenatisati teže. Navzoča je bila velika ljudska množica, kajti prišli so številni iz drugih mest in krajev Tennessee-ja. To je bil tudi vzrok, da je bil deležen večkratnega avplavza ne Bryan, temveč Darrow.

Darrow je namreč poklical Williama Bryana na pričevalni stol ter ga zaslišal glede številnih mest v Bibliji in sicer potem, ko so prečitali izvide različnih znanstvenikov. Tudi včeraj niso smeli biti navzoči porotniki, in sodnik jim je ukazal, da se morajo toliko oddaljiti, da ne bodo ničesar slišali.

Darrow je napadel mesto za mestom v Bibliji. Bryan je izjavil, da veruje dobro, da je živel prorok Jonas tri dni v trebuhi velike rive. Veruje nadalje, da je Bog zaustavil solnce, da so mogli Zidje nadaljevati z bitko in da je pred nekako 4200 leti, soglasno z Biblijo, zmešal Gospod jek med narodi pri graditvi babilonskega stolpa.

Bryan je privolil v križno zaslisanje le pod pogojem, da bo smel nato na sličen način tudi on zaslišati Darrowa, Malone-a in Haysa.

Bryan je rekel naprimer:

— Verujem, da je Biblia inšpirirana. Ne vem pa, če je tisti, ki je bil inšpiriran, da jo piše, tudi vse razumel, kar je pisal.

Darrow: — Ali morete domnevati, da je oni, ki je pisal Biblijo pod inšpiracijo, vрjel, da se suče solnce krog zemlje, ne pa nasprotno?

Bryan: — Verujem, da je Vsemogočni inšpiriral Biblijo ter se je pri tem najbrž poslužil jezika, katerega je bilo mogoče razumeti, mesto jezika, katerega ni bilo mogoče razumeti, dokler ni bil rojen Darrow.

Izvide znanstvenikov se glase:

Dr. Fay Cooper Cole, antropolog vseučilišča v Chicagu: — Ustroj človeškega telesa je v številnih ozirih sličen ustroju raznih živali. Najbljžje prijevo človeku opice in med obema ni opaziti razlike v vrsti, temveč le v stopnji razvoja.

Dr. Cutris, zoolog vseučilišča v Missouri

— Zgodovinsko dejstvo evolucije je dokazano. Znanosti ni treba ničesar prikrivati. Vabi ves svet, naj si ogleda te dokaze. Dokazi glede izvora človeka postajajo vsako leto jasnejši. Primerjalna anatomija, embriologija, fiziologija, zemljepisna razdelitev, fosiliji in njih primerjanja z obstoječimi človeškimi plemeni pripovedujejo isto kot velja glede ostalega sveta.

Dr. Horatio Newman, zoolog na vseučilišču v Chicagu, pravi:

— Če je človek posebno bitje, ustvarjeno ločeno od ostalega živalskega sveta, potem se moramo

POGLED NA SODNO DVORANO V DAYTONU, KJER SE JE VRŠIL PROCES PROTI SCOPESU

UNDERWOOD & UNDERWOOD, N. Y.

Briand se strinja z nemško noto.

Francoski minister za zunanje zadeve je baje zadowoljen z odgovorom Nemčije. — Rekel je, da se je s tem vavnostni dogovor približal za korak svojemu urešniciju. — Presenetil je načrnost francoski zunanjih urad.

PARIZ, Francija, 21. julija. — Vavnostni dogovor se je približal za en korak k svojemu urešniciju, — je rekel včeraj zvečer francoski minister za zunanje zadeve, Aristide Briand, ko je prečital nemško poslanico, katero mu je izročil ob petih popoldne nemški poslanik von Hoesch.

Diplomatična poslanica zunanjega ministra Stresemanna, ki pomenja odgovor na Briandov edgovor na Stresemannovo prvo varnostno noto, je izvzvala od Brianda komentari, »da ni po mojem osebnem mnenju ničesar v nemški poslanici kar bi preprečeval zadovoljiv rezultat«.

V poslanici ni ničesar, — pravil Briand, — kar bi delalo nemški vstop v Ligo narodov dvomljivim ali kar bi oslabilo obstoječe pogodbe, pri katerih vztrajajo Francozi.

Poslanica, ki bo objavljena še danes, je presenetila francoski zunanjih urad, ker je kazala tako malo znakov boja, katerega je moral izvajevati z nemškimi nacijalisti glede njene vsebine.

Nemška rezervacija glede člena XVI. dogovora k Ligji narodov je najtržna točka, katero je treba premagati, ker se tiče pravice Francije, da pošije čete preko Nemčije, da pomaga Poljski, a zunanjih urad je mnenja, da otvarja že ton poslanice s ampsoobi vrata k pojavjanju.

Ker so angleški listi razpravljalci o konferenci, ki naj bi se vrnila v oktobra meseca ter razpravljalci o vavnostnih razmerah, so zaznamovali v francoskih političnih krogih z veseljem, da so Stresemanova poslanica niti ne dotakne te zadeve. Tudi ne skuša spraviti v stik izpraznitve Kolina in varnosti.

res čuditi, da je ustroj njegovih notranjih organov tako zelo sličen ustroju višjih živali.

Ko je bila obravnava včeraj zvečer odgodena, je bil zastopnik obtožbe, generalni pravnik Stewart, kako gorčen ter rekel:

Skušal sem ohraniti ta slučaj v notranjosti pametnih meja procesa. Do danes pa se mi to še ni posrečilo. Drugi imajo lahko svoje nazore glede svojih dolžnosti, a jaz imam svoje. Edina dolžnost, ki jo imam tukaj, je vzdržati obtožbo radi kršenja postave. Če je postal sedaj iz procesa nekaj drugega, ni nobenega mesta več zame. Izvrševati moram drugod razne službene dolžnosti. S tem je namignil, da se bo mogoče umaknil.

Spošna ofenziva proti Abdel Krimu.

Francoska armada je bila ojačana na dvesto tisoč mož. — Rifska pleme ima velike izgube. Uvedenje spošne ofenzive proti Abdel Krimu.

FRANCOES, Maroko, 21. jul. Vsi naporji Abdel Krima so še vedno osredotočeni na zavzetje Feza. Francozi so preej uspešni ter so prizadeli rifskega vojakom velike izgube. V enem samem dnevu je bilo imel nasprotnik dvesto mrtvih.

V sledi porazu se je dosti Rifcev vrnilo domov na svoje kmetije. Francozi so jim dali na razpolago municijo in orožje.

Francozi se pripravljajo na spošno ofenzivo proti Abdel Krimu.

EL ARAISH, Španski Maroko, 21. julija. — Francija pošilja neprestano nove čete na maroško bojišče.

12. julija je bilo v Maroku 130 tisoč francoskih vojakov, sedaj jih je pa že 200.000.

Amerikanci pri angleškem kralju.

LONDON, Anglija, 21. julija. — Danes je pogostil angleški kralj v Buckingham palaci 6000 obiskovalcev. Med njimi je bilo sto Amerikanec.

Briand se bo v kratkem sestal z von Hoeschom, da skuša najti pot, kar bi se moglo premagati nemški odpor proti členu XVI.

dogovora glede Lige narodov, da bo Nemčija lahko stopila v Ligo pred septembarskim zborovanjem.

LONDON, Anglija, 21. julija. — Nemška varnostna poslanica, izročena angleški in francoski vladni predstavnikom, konference si v poskusu, da se doseže dogovor za trajno rešitev vprašanja razorenja in varnosti meja v zapadni Evropi.

Če bo ta konferenca uspešna, predloga baje poslanica, da naj se bolj natančno definira vojaško silo, devoljeno Nemčiji na temelju versailleske mirovne pogodb, in da naj se olajša za Nemčijo pogope za rensko okupacijo.

Japonska je imela iste izkušnje z neprimernimi pogodbami ter je izposlovala njih razveljavljanje. Vsled tega je mnenja, da lahko svetuje Kitajski.

Poslanico je izročil maršalu Tuanu Jošizava, japonski poslanik v Pekingu.

SANGHAI, Kitajska, 21. jul.

V neki brezzični braljavički iz Ljubljane, v provinci Sečuan, se glasi da so Kitajski čete strele na dve ladji, ki soa dosegli v spremstvu angleške bojne ladje 'Teal' da spravita inozemce iz Čutufu in drugih krajev Sečuan province. Bojna ladja je odgovorila z dvema streloma. Na angleški strani ni bilo nikakih izgub.

WASHINGTON, D. C., 21. jul. Državni departement je danes pa se menjal, da je dne 16. julija predsednik Coolidge podpisal eksekutivno povelje, ki daje zakladničkemu tajniku naročilo, naj dosegavi svetu poverjenikov kitajskega sklada za pospešenje vzgoje in kulture vsa plačila kitajske bok-

Japonska resno posvarila Kitajsko.

Dne 10. julija je bila izročena kitajski vladi tokija poslanica "priateljskega nasveta", naj kitajska zavaruje inozemce. — Povdarja se, da so velesile priateljski razpoložene napram Kitajski.

Poroča Oland Russell.

TOKIO, Japonska, 21. julija. — Danes je postal znano, da je poslala Japonska Kitajski dne 10. julija "poslanico priateljskega nasveta", ki je imela baje dosti opravku s pomirjenjem agitacije na Kitajskem za revizijo pogodb.

Japonski zunanjih urad je na tehnico besed, ko je posvaril Kitajsko, naj zopet uveljavlja rdeči red v Šanghaju, zavaruje in izvede določbe pogodb.

Poslanica je dosegla skoro istočasno z ugotovilom ameriškega državnega tajnika Kellogga, da je Amerika mnenja, da mora Kitajska izvesti določbe svojih pogodb, uveljavljajoči mir in red ter zavarovati tuje, da prepreči, da se poveže s svojimi lastnimi rokami.

— Japonska čuti globoko simpatijo (!) s Kitajsko v njenem sedanjem položaju, a je prepričana, da je težko izvesti predlog za revizijo neprimernih pogodb v sedanjem času, ko se pojavitajo povsod proti-tujski nemiri, — se glasi v poslanici. — Ni pametno za Kitajsko poslužiti se malenkostnih taktik, kajih namen je razcepiti sodelovanje sil.

— Upam, da bosta pokazala vaša vlada in narod istega priateljskega duha kot v času washingtonske konference in tudi to, da si sila prizadajo počasi izvesti svoje obljube. Med tem časom pa mora Kitajska izvesti določbe svojih pogodb, uveljavljajoči mir in red ter zavarovati tuje, da prepreči, da se poveže s svojimi lastnimi rokami.

— Japonska je imela iste izkušnje z neprimernimi pogodbami ter je izposlovala njih razveljavljanje. Vsled tega je mnenja, da lahko svetuje Kitajski.

Poslanico je izročil maršalu Tuanu Jošizava, japonski poslanik v Pekingu.

SANGHAI, Kitajska, 21. jul.

V neki brezzični braljavički iz Ljubljane, v provinci Sečuan, se glasi da so Kitajski čete strele na dve ladji, ki soa dosegli v spremstvu angleške bojne ladje 'Teal' da spravita inozemce iz Čutufu in drugih krajev Sečuan province. Bojna ladja je odgovorila z dvema streloma. Na angleški strani ni bilo nikakih izgub.

WASHINGTON, D. C., 21. jul. Državni departement je danes pa se menjal, da je dne 16. julija predsednik Coolidge podpisal eksekutivno povelje, ki daje zakladničkemu tajniku naročilo, naj dosegavi svetu poverjenikov kitajskega sklada za pospešenje vzgoje in kulture vsa plačila kitajske bok-

STAVKA PREMOGARJEV PREPREČENA?

V sedanjem sporu antracitnih premogarjev in delajalcem napovedujejo sklenitev miru. — Sklenjen bo osemnajst mesecev veljavni kontrakt ob sedanjih plačah in uvedli bodo preiskavo glede antracitne industrije. — Pogajanja pa se bodo vršila naprej. — Binkerd proti ugotovilom podpredsednika Murraya.

Poroča John Leary.

ATLANTIC CITY, N. J., 21. julija. — Posledica antracitnega spora bo osemnajst mesecev veljavni kontrakt z obstoječo mezdrovno lestvico. Ustavljen bo javno zastopstvo, ki naj bi preiskalo gotove faze industrije ter poročalo o tem ne ozneje kot dne 1. januarja leta 1927. Tozadne novice so se razširile na predvečer obnovljenja pogajanj.

Dogovor ne bo sklenjen tekom tekočega tedna in najbrž tudi ne tekom prihodnjega. Predno pa bo dosežen se bo pojavil razdor v pogajanjih. Posredovati bodo skušali zvezni uradniki ali pa zastopniki države Pennsylvania.

Zahteve listov, naj se pospeši pogajanja, ne bodo imele najmanjšega učinka na pogajatelje in isto velja tudi glede ugotovil nekaterih priateljev administracije, ki govore o vladni intervenciji. Člani antracitne konference so dosedaj posvetili nekako devetnajst ur posvetovanjem. Številnejše in daljše seje se bodo vrstile, a to je tudi vse.

Dosti stvari ovirajo neposreden dogovor. Doseđaj ni bil še noben antracitni mezdrovni dogovor sklenjen hitro. V rekordih je zapisano, da so bili dogovori, doseženi potom privatnih sklepov z voditelji, zadržani tedne in tedne v namenu, da se "možem doma" dopove, da so njih voditelji stor

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president

Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"

"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto — \$7.00
in Kanado	\$6.00
Za pol leta	\$3.50
Za celo leta	\$3.00
Za četrt leta	\$1.50
Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in pravnik.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitrejš najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

VREDNOST PREMOGARJEVEGA ZIVLJENJA

Pri pogajanjih med zastopniki antracitnih premogarjev in delnjacev, ki se vrše v Atlantic City, posvečajo le premalo pozornosti onim delavskim pogojem in razmeram, vspričo katerih morajo premogarji spravljati premog iz globin zemlje na površino.

Dostni govorjev in razpravljajo o mezdah, a pri tem popolnoma pozajljujo, da je število človeških žrtev, katere zahteva vsako leto ameriška premogovna industrija, neizmerno večje kot pa v večini evropskih držav, ki proizvajajo premog.

Pred kratkim smo v nekem članku poročali in tudi dokazali, da povzroča pretežno večino katastrof v ameriških premogovnih eksplozij premogovega prahu in da gre pri tem za eksplozije, katere je mogoče popolnoma preprečiti z instaliranjem vsem določenih varnostnih odredib in priprav.

Povzročitelje vsake eksplozije premogovega prahu bi morali vsled tega kazenski zasledovati in kaznovati.

Nobenega dvoma ne more biti, da bomo prišli nekoč tako dolce, ko bodo namreč delavski razredi spoznali svojo moč ter se je znali poslužiti.

Naravnost samoposebi umetno je, da bo vlada, ki bo zastopala interes delavskih mas, — ne pa interesov mrtve lastnine in lastnikov — do skrajnosti zavarovala zivljenje in zdravje proizvajajočih elementov prebivalstva.

Taka, resnična, delavska vlada, se potem ne bo zadovoljila s tem, da sprejme v zakonodajah postave z a varstvo delavcev, temveč bo pazila v prvi vrsti na to, da se jih upošteva in izvaja na najstrožji način.

Do gotove mere so spoznac tudi že unije potrebo izvedbe takih takozvanih socialnih postav, posebno pa unije, kajih člani, United Mine Workers of America, so morali neizmerno trpoti vsled neizvedenja takih varstvenih postav. Vsled tega zapazimo tudi, da je v državah, v katerih se vrši premogarsko industrijo v glavnem pod unijskimi pogoji in pod unijsko kontrolo, število nesreč dosti manjše kot pa v državah, v katerih se obratuje premogovnike na unijiski podlagi.

Percy Tetlow, predsednik okraja Številka 17 United Mine Workers of America, je dokazal, v svojem pisumu, katero je poslal pred kratkim governerju Gore iz West Virginije, da je bilo v državi West Virginia, — zloglašni nemunski premogarski državi, — ubitih več premogarjev pro tono proizvedenega premoga kot pa v Illinoisu, Ohiju, Indiani ali Pensylvaniji.

V dobi desetih let, od 1912 do 1922 je bilo v državi West Virginia, — v razmerju s proizvodnjo premogom, — ubitih dvakratliko premogarjev kot pa v Illinoisu.

V teh desetih letih je bilo ubitih v nemunskih premogovnikih West Virginije 1546 premogarjev, v unijskih rovih iste države in v isti dobi pa le eno in štirideset. Če zasledujemo celo stvar do dna, najdemo, da ni v nemunskih premogovnikih nikogar, ki bi se brihal za varnost rogov; da ni nikogar, ki bi imel toliko poguma, da bi zahteval izvedbo postav, — vsled česar je dobiček in le dobiček podjetnikov izključeno merodajna postava v državi.

V unijskih premogovnikih pa opazimo vsaj neke vrste kontrole. Tam najdemo odsek, ki imajo dolžnost inšpekcij od časa do časa. Tam tudi ni vsemogočni dolar absolutni vladar. Življenje in zdravje premogarjev se upošteva, čeprav še davno ne v takem obsegu kot bi se moral.

Program leviga krila organiziranih premogarjev si prizadeva opozarjati unijiske premogarje na to stran njih boja proti podjetniškemu razredu, proti izkorisitevom.

Skratni cas bi bil, da bi se tudi Lewis in njegovi tovariši v lesu Atlantic City domisili teh najbednejših med bednimi, ki morajo pogosto živovati na oltarju kapitala ne le svojo delavno silo, temveč tudi svoje življenje in zdravje ter prepustiti milosti ali nemilosti velekapitalističnih izkorisitevov svoje žene in otroke.

Varstvo življenja in zdravja premogarjev je vsaj prav tako velike važnosti kot pa par centov doklade k plači.

Boj proti izkorisitevom se mora vršiti na celi fronti in ne le na posameznih točkah.

Dopisi.

Na parniku "Paris".

udeležencem, kot: Mrs. Jeraj, R. J. Rebec, M. M. Kržan, F. Jurec, Tonca in Mike J. Kastelic, J. Vojane; posebna hvala Mr. in Mrs. Mlađić, mojemu zaupniku, kakor tudi J. Zvezdič, J. Vidmar. Iskrena hvala vsem ostalim, katerih imen se ne spominjam. Hvala tudi in Mrs. Selinger, ki sta mi di društvo Zvon, ker je bilo navpreddi banket ter vsem drugim zočim mnogo njegovih članov.

Kar se tiče mojega potovanja, gre se doči srečno. Dne 28. junija zjutraj sem jo primahal v New York, do tvojega Fr. Sakser. Tam sem našel tedaj samo oskrbnika, ki je ravno kar prinesel kango "kopf". Vprašal me je, sem li Hrvat ali Slovence. Predstavil sem se mu za Slovence, nakar mi je odvrnil, naj počakam, ker še ni uradnikov, urednikov in upraviteljev, da je pa v tretjem nadstropju že Peter Zgaga. Vprašal sem ga, če bi bilo mogoče, da ga vidim, nakar mi odvrne: — I, kako pa, saj je tudi on človek! — Podam se torej gor, pa ugledam pred sabo izbornega mladega moža. Podam mu roko ter se predstavljam kot A. Spolar iz Chicago. Takoj sva pričela pogovor o politiki in spoznal sem takoj, da je on res cel fant od fare, zato zdaj ne morem več verjeti našim gospodom iz Chicago, ki bi ga radi v žlici vode utopili. — Še to in ono, pa: z bogom! Peter, nasvidenie! Nato izpregovorim še par besed s sobratom Terbovecem, urednikom Nove Dobe, končno pa sem se poslovil ter šel iskat svojega prijatelja J. Žitnika, ki me je spremel kot staroga znane in prijatelja, kateremu se tudi zahvaljujem za postrežbo in razkazovanjem mesta. S svojo soprogom me je spremil prav do kabine, in istotko F. Baškič.

Še bi lahko mnogo poročal iz New York, ali parniki se preveč zible in pa tudi prohibicije mi na njem nobene, zato mi ni došlo do pisanja. Slovencev ni mnogo na parniku, zato smo složni in prijatelji. Precej ga ukancamo, češ: le dajmo ga: saj mi poličemanov in ameriške prohibicije! — J. Dršek iz De Rue pravi: — Zdaj ga dajmo, saj smo ga morali celo štiri leta na skrivaj. — Zdravi smo vsi, te manjka nam ničesar, zabave dovolj; duhovnike imamo tri in našo vsak dan. Toda klub temu, da smo pobožni, je vseeno vihar. V nedeljo dne 5. julija so se zbrali vsi trije razredi na krovu. Misili sem, da bo koncert, pa sem se zmotil. Namesto koncerta je bila velika maša.

Kir se je začelo morje spet puntati, moram končati. Pozdravljam še enkrat vse prijatelje in prijatelje v Chicago, posebno pa po pozdravljam svoje ljube otroke. Andrew Spolar.

Iz Jugoslavije.

Gradnja higijenske visoke šole.

Priprave za gradnjo projektirane higijenske visoke šole v Zagrebu so v toliku napredovali, da se že 1. avgusta položi temeljni kamien. Poslopje, ki bo stalo v bližini epidemioškega zavoda, se zgradi na stroške Rockefellerjeve ustanove. Da dobri Jugoslavija ta zavod, je vprvi vrsti zasluga dr. Andreja Štamperja, pomočnika ministra za narodno zdravje.

Starci naročnik.

P. S. Ako bi kdo imel kurje ali kakake drugeče oči, ki bi mu delale slomljivo, je, da je ta odgovor povzročil paniko v vrstah pobožnih publike.

Pozno v noči je policija ljudi izgnala iz cerkve. V izpraznjeni cerkvi so stali samo duhovniki, policijski šef Frano Petretić, šef občinske policije Milan Branđelić in več agentov. Opazovali so kip iz neposredne bližine in ugotovili, da se oči Matere Božje res premikajo. Zmanj se naredi ni hotel raziti in nekateri so ostali do jutra, ko se je cerkev zopet odprta. Mnogi so prinesli daljnogled, Narod je kričal, čim je opazil najmanjšo kretnjo oči Matere Božje. Sugerirana masa trdi, da se i barva na obrazu Bogorodice vedno spreminja. O dogodku govori ves Dubrovnik. Bog ve, čemu je bil ta "čudež" zopet dober?

Cudež v Dubrovniku.

Sarajevoški listi poročajo iz Dubrovnika: 17. junija je bil neobičajno vroč, pravi poletni dan. Po konsilu so bile vse ulice prazne, se ob 3. je postal nekajko živahnejše. Delavci so odšli na posel, trgovine so se pričele odpirati, po cestah so se zbirale skupinu, ki so živahno razpravljali o šolskih zadevah.

Okoli 4. je četverto otrok odšlo v cerkev Male Bratre. Otroci so pobožno pristopili k oltarju Matere Božje. Nemadoma je počelo tišino prekinil prelaski v kip Bogorodice in opazila, da Mati Božja zares premika oči, jih zapira in zopet odpira. Otroci so polagnili iz cerkve. Z bliskovito naglico se je po mestu razširil glas o čudežu v cerkvi Male Bratre. Ulice so nagloma oživele. Narod je prihitel iz hiš, delavci so zapustili delo in vse je odhitelo v cerkev, da vidi nenavadeni prizor.

Masa naroda se je zbrala okoli oltarja in nestrpno upirala svoje poglede v kip Bogorodice. V cerkvi je zavalovalo. Čuli so se skleji: — "Glejte, Gospa odpira oči..."

Smrtna obsodba v Šibeniku.

V Šibeniku je porotno sodišče obsođilo brata Ivana in Miha Dužija zaradi zločina zavrnega umora, izvršenega na Antu Žigelu iz Kristanja, katerega sta iz zasede ustrelila in ga oropala, na smrt.

Videl in spoznal ju je neki parnik, ki je nastopil kot priča.

Joliet, Ill.
Peter Zgaga

Pismo iz Rima.

ki ga je baje pisal clevelandski Toni Revi Cigari v Cleveland, Ohio.

Carisima mija Cigarea:

No seneš zameriti, da te tako pozdravljam toda vedeni moraš, da sem komaj deset dni v Rimu, pa se je čisto Spraha prije.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako srečen, da sploh najde milost v očeh bosa ali superintendenta, mora biti srečen in zadovoljen, ako samo nekajko grmi in se bliška; zelo rado se namesti, da se vnaprej zafrimam, da je načrtno opisano, kako smo ročali v Rimu in kako smo pričeli.

Nadralje moram omeniti, da so naše delavske razmere zelo podobne danesnjemu vremenu; — kdor je še tako sreč

Franc Milčinski:

MUHOBORCI.

(Nadaljevanje.)

Šesto poglavje.

DVA STROKOVNJAKA.

Nemara med najastitljivejšo svetinjo slovenskega naroda spada stara, vsepovod razširjena, globoko ukoreninjena navada: kadar se smuje kaka stvar, — vse mogoče ljudi se vpraša in posluša, le strokovnjaka nobenega!

Tako tudi v Muhoboru. Toliko uživanja, krika in prahu za sodnijo! Da bi pa tudi le enemu izmed onih, ki so vodili vso zadevo, prišlo na misel in bi se šel posvetovati k Civhi ali k Smerajcu, ki sta na samotem koncu trga, imenovanih Brinje, imela drug poleg drugega svoji domovanji in sta na daleč okrog slovela kot najzagrijenjsa pravdarja vsega sodnega okraja — tega pa ne!

In vendar Civha — kak mož je bil Civha! Na sodniji je bil kakor domač! Če ga teden dni ni bilo na pregled, že so ga pogresali in kadar se je zopet pokazal, gotovo ga je sodnik prijazno vprašal: — O, Civha, ali ste še živi? Sem že misil, da vas je vzel hudič!

Strokovnjak je bil v kazenskih in v pravdinih stvareh.

Zaprt pravzaprav ni bil dosti. Ovaden, da, ovaden je bil nešteto-krat, toda znal se je, strokovnjak, izmotiti iz zunanj postave kaker nikdo drugi. Le kakih dvanajstkrat je imel nesrečo in je obsedel: trikrat zaradi zajevev, dvakrat ali trikrat zaradi borovev, trikrat zaradi jezika, enkrat zaradi lovskega čuvanja v zaradi žandarja — vse vključne neumnosti, ni vredno, da bi o njih govoril! Enkrat pa zaradi prisegje. Tri meseca je dobil zaradi prisegje v vsak mesec en post — ta kazan je bila bolj nerodna! Toda dobil jo je po nedolžnem! Resnice res ni govoril pred prižiganimi svečanama, tega ne tajti — kar je res, je res! Ali prisega le ni bila kriva, ni bil pravi Bog. Pravi Bog ima na križu glavo nagnjeno na desno stran, ta pa je imel na levo. Ta torej sploh ni bil živ Bog, ampak lvi razbojnik, pred tem pa prisegel sploh nič ne velja — naj je resnica, naj je krivčna, neverjavna je! Tako se je bil zagovarjal Civha pri sodbi. Pa kaj, ko sodniki nimajo več prave stare vere — obsođili so ga in Civha je prestal kazneni.

To je bilo pred deset leti, tačas, ko se je sosedom Smerajcem pravdal zaradi meje v zgornji hošti. Tiste pravde je bilo škoda! Že je bil zmagał in sosed Smerajec je kar piskal, tolki so ga zadeli stroški. Pa je oni nesrečni desni razbojnik zasukal stvar ravno na reho!

Toda ena pravda je izgubljena, kaj to Civha! Koliko jih je pa izgubil nasprotnik Smerajec, se enkrat takoj gotovo kakor Civha! Prezgodaj se je širokoustil Smerajec okoli po krémah: — Civha je spoznan za krivoprisežnika, nobena prisega se mu ne bo več dala, vse pravde bodo zdaj moje! — Civha, strokovnjaka, ni bilo takoj lahko ugnati! Izgubil je prisego, to je res, ali preskrbel si je nadomestek, ki v pravdi še več steje kakor prisega, preskrbel si je stanovito pričo, pastirčka Jerneja. Komaj 14 let je bil star, nedolžen kakor angel, nič v sorodu s Civhom, ta je odslj vseh pravdah stal Civha ob strani — vse je videl, vse je čul, na vse se spominjal, na vse prisegel — pravi biser med pričami! Civha ga je vzel kar za svojega in mu obljudil doto, tako je ljubil bistromnega fantiča. — Smili se mi, — je rekel, — ker je sirot. — Tako možak je bil Civha.

Njegov sosed in sovražnik Smerajec je bil deset let mlajši od njega, toda v tožbah nič manj podkovan, le nekoliko previdnejši. Pravdarstvo mu je tičalo že v krvi. Njegov oče in stari oče sta bila oba strastna pravdarja, noben sosed ni vztrajal poleg njiju, vsak je hotel prodati domačijo in nebežati iz neprijetne soseščine. Civha je bil prvi, ki je vztrajal — česar so drugi bili, njemu je bilo v slast.

Smerajčevi so bili taki, da so se tožarili tudi med sabo. Mladi, ocenjenega gospodarja, je n. pr. branil stareremu pot skozi vežo, češ: Kamričo ste si izgovorili, pota v njo pa ne! Hodite skozi okno!

Glas o tej pravdi se je dačel naokoli ohranil do današnjega dne in govorica trdrovratno trdi, da je stari izgubil pravdo in res skozi okno moral lažiti v svoje stanovanje.

Ohranil se je "zamerk", kako je potem ta za pravico fako vnesen sam izročil domačijo svojemu nasledniku. Ta zamerk je zanimiva priča razmer in duha pri Smerajevih. Izgovoril si je izročevalce poleg drugega: — Bog daj, oče Smerajec, slaba pot, kaj ne, imate opravke — nononono — zdravi ste, kajpak, dadada. Le noter!

Potisnil ga je prijazno v gostilniško sobo in Smerajec je sedel v drugi kot.

— Malo golaža najprvo, kaj ne, oče Civha? — je nadaljeval "Zlati volk" svojo službo. — Kakor po navadi, nononono, med tem bo pa kaj kosila. Rezi, Rezi! Pa pol literčka vina, kaj ne! Oče Smerajec, kmalu bo kosoši gotovo, ne bo pol ure, pa bo juha mehka, dadada, medtem pa malo golaža, da ne bo želodeu dolg čas, kaj ne — že vem kako imate radi — pa pol literčka vina.

Rezika je stregla, "Zlati volk" pa se je vse del na klop ob steni sredi obeh gostov.

— Kaj sem hotel reči, dadada, danes je ves Muhobor tukaj, župan in vsi, še brivca imajo s sabo, da, in Hedervaryja. Prejše so jo k "Pošti" zavili, nemara bo tam kosoši — to pot jih nič bližu k nam, ne vem, zakaj ne. Ali smo se jim kaj zamerili ali kaj! — Bog, jaz jim ne zavidam sodnije v Muhoboru, če jo dobe, pa ne verjamem, da jo dosežejo po tem putu, kakor mislim. — Pa nemara ste vi tudi prišli z njimi, Smerajec?

— Ne bi vedel, po kaj, — je odgovoril Smerajec, — imam svoje opravke. — Pričela ga je pa stvari zanimati. — Kako ste rekli? Zadstran sodnije v Muhoboru? Zadstran sodnije v Muhoboru? — Zadstran kakne sodnije?

— Vi, Civha, ali vi tudi nič ne veste o tem? — se je obrnil "Zlati volk" do drugega gosta, ki je takisto začuden poslušal nejasno novico. — Da se poganjajo župan in njegovi prijatelji za sodnijo v Muhoboru, to vam je vendar znamo, ne? In ker sodnije že zato ne morejo dobiti tja, ker ne bi imela v Muhoboru dovolj opravila — kaj ne, saj veste, kakšni so ljudje, vsak se ne požene za svojo pravico, kakor bi se moral, no, so se pa župan in drugi gospodje zmenili pa se zdaj tožarijo med seboj, kar tako, kakor v norcih, samo zato, da bi bilo več tožba, dadada, pa mislim, da nihče ne ve in nihče ne vidi te njihove komedije, pa se jim že krave smejejo, dadada. To se pravi, jaz se jim ne smejem, saj imam vsak človek svojo pamet in vsak človek svoj prav. — Reza, prinesi mi no, prinesi malo mesa v juhi, pa poglej, kaj je s kosilom tukaj za gospoda.

Civha je zaničljivo pljunil pod mizo in rekel: — Takile se bodo pravdali!

Smerajec se je videle umestno, da tudi razodene svoje mnenje.

— Takole v norcih se ne sme pravdati! Kaj pa, če pride na prisego?

Civha je zboldila ta zadnja beseda in grdo je pogledal.

"Zlati volk", velik diplomat, je hitro poropotal z jedilnim orodjem, hrupnu se okrepljal s pozarkom vina in potem napravljal.

(Dalje prihodnjih.)

Za dobro vdrgenje se ne more niz primerjati z dobrim, starim
Pain-Expeller-jem.

Pri prvem znamenju prehlada se primerno uporablja tega izbornega domačega prizorišča ter prepreči komplikacije.

35 in 70 centov po lekarnah. Parite na tvozniku znamko Sidro.

F. AD. RICHTER & CO.
Berry & South 5th St.
Brooklyn, N. Y.

Mednarodni dolgozi v Angliji.

2. julija je izročil angleški veleposlanik drugo Churchillovo noto glede odplačevanja francoskih medvojnih dolgov Angliji. Istočasno so se izročile podobne note Italiji, Jugoslaviji, Rumuniji, Portugaliji in Grčiji.

Naslednja tabela kaže vsote, ki so jih do 31. marca l. 1924. dolgovalo posamezne zavezniške države na evropskem kontinentu Veliki Britaniji. Številke so izražene v angleških funtih šterlingih:

Francija	623.279.000
Italija	533.300.000
Jugoslavija (Srbija)	28.481.000
Rumunija	24.778.000
Portugalska	21.544.000
Grčija	23.355.000

Zgodovina teh angleških terjatev je sledenč:

V začetku v Londonu niso bili nasprotni popolni anulaciji vseh medvojnih medvezniških dolgov.

Anglija je pravilno vpoštevala, da

so bile vse te vso izdane za skupno zmago zavezniških.

Zgodovina teh angleških terjatev je sledenč:

V začetku v Londonu niso bili nasprotni popolni anulaciji vseh medvojnih medvezniških dolgov.

Anglija je pravilno vpoštevala, da

so bile vse te vso izdane za skupno zmago zavezniških.

Zadstran sodnije v Združenih Državah.

V zadnjem četrtek preteklega

stoletja je bila loterija v Louisiana, ki se pojšče tukaj gospodarja. Sin puščave pa se je moral le s težavo privaditi velemestu in nekaj dne se je zaprl v svojo sobo. Do takrat se ni niti premaknil od strani gospodarja. V sobi, nahajajoči se v prvem nadstropju, se je zabarikadiral ter ni pustil nikogar k sebi. Vsaki dan se mu primisli jed. Prostovoljni jetnik je očividno z velikim tekom zavžil ponudeno mu hrano. Nekaj dne popoldne pa je prišel njegov gospodar, da ga z lepimi besedami napoti, da zapusti svojo jeko, a v zahvalo je dobil steklenino na glavo. Obveščena je bila policija in trije policisti so skušali udreti skozi vrata. V notranjosti pa je divjal črnec ter razobil celo pohištvo. Ko so hoteli umakniti policisti preko dvorišča, jih je pričel Konah obmetavati s steklenicami. Po nadaljnem policijskem ojačenju je bilo sklenjeno spustiti v sobo plin, ki povzroča nico na glavo. Obveščena je bila oddanih sedem strelov s tem plinom. To je bil za ubogega črnega groze. Mislij je, da ga zaslujuje vrag ter planil skozi okno, a se ni močno poškodoval.

Oni, ki so kaj zadeli, so podpisali loterijo in promotorji so vedeli, da je to dober posel za bočnost loterije. Pomenjalo je namreč več igralcev za prihodje zrebanje. Tudi več žrtv. Prodaja tiketov je bila obdana z nekaj glorijsko. Glasilo se je da je loterija velika in dobra za naše brašna na jugu. Bila je državna naprava, obravnavana za Louisiana, da se ji pomaga na noge po opustošenih vojnih.

Loterija pa ni bila nič takega,

čeprav domnevno to še danes na

tisoči ljudi. Bila je iznajdba dveh

prostovoljev, ki sta prišla na jug,

da izkoristita bedo demoralizira-

negi v popolnoma razorganizira-

negi dela Zdr. Držav, takoj po za-

ključku državljanske vojne. Pri-

merne reklame je spravila loterijo-

čko kolo v tek in polplutnosti člo-

veške narave je dobaro reko-

denarja na slabšč, vsled česar

je sklenil, da gre prostovoljno v

smrt. Ko so sobolniki zvečer za-

spali, je Ogresta natihoma odpr

čko na ulico, kjer je s polom-

ljemini udi obležal mrtvev.

Trebalo je več mesecov, da se

je spravilo načrt v tek.

Stvorila sta milijonsko kompanijo ter dala

graftenjem v zakonodajni delnicu,

ki so bili pozneje vredne celo pre-

moranja. Howard in Morris pa

sta vedno obdržala večino delnic

zase. Dvajset let pozneje je How-

ward prodal svoje delnice po

\$125 ter se umaknil s številnimi

milioni.

Lotterija pa je postala nevarnost

za celo deželo in pozvalo se je

kongres naj napravi konec loteri-

ji. Leta 1903, ko je ugasil čarter,

se je prenehalo vreti kolo sreče.

Zagonetno, toda resnično.

Konec loterije v Louisiani.

ga izpreminjal v milijone dolarjev za protkane promoterje.

Jug je bil poln romantike in

prilik, ko se je vojna končala in

preko Mason in Dixon črte je pri-

hajalo s severa na tisoč pustolovec v namenu, da izkorisčajo

ljudi, ki so še vedno trpel v sled-

ljavi. "Sure Thing" ljudje so

našli povsem novo polje za svoje

stare trike, odvetniki dvomljive

vrste so našli bogatu polje dvomljive

vrste praktike v deželi, kjer je

SOLANA.

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

77

(Nadaljevanje.)

Bog obvaruj, da bi izdal moža, kateremu se imam zahvaliti za svojo največjo življenjsko srečo, za svoje življenje, — je reklo Maurus in njegovo lepo, moško lice je kazalo, da govorí iz sreca. — Imam le trdno, sveto prepričanje, da moram najti rešitev in da jo bom našel. Pusti, da govorim s Strattonom skošam doseči mirovno uravnavo.

Zopet je zašumelo v grmovju ob zidu.

Neki ptič je zletel, — je pomiril baron preplašeno Margaretu.

Margareta je skrila svoje lice na njegovih prsih.

— In kaj naj mi koristi prostost, odrešenje iz tega suženjstva, Maurus? — je šepetal. — Nikdar ne morem postati tvoja žena, dokler počiva na meni strašni sum.

— Kakšen sum počiva na tebi? — je vprašal, poln mehkosrnosti. — Noben človek razven Joried in meni ne sluti ničesar o dogodkih v bolniški sobi. Tetka je umrla na srčni kapi in tvojega imena se ni nikdar spravilo v stik z njenom smrtjo. Ah, da si nasla v svoji prvi, bolestni razburjenosti najprvo pot k menti, mesto v jezero ...

Vzravnala se je ter mu zrla naravnost v oči.

— Ceprav se mogoče ne stavljajo med naju noben posvetni sodnik, Maurus, se stavljajo vendar moja vest, ki me muči noč in dan ter me obtožuje. Grofica Joried trdi, da je videla, kako sem dala bolnični napačni prasak. Ali je to resnica? Potem sem storila to strašno stvar v zaspanosti, v naravnost nezavestnem stanju. Jaz ne vem. Podlegla bom mukam strašne misli: — Ali si se res nezavestno pregrisia proti svoji ljubi dobrotnici? — Oh, ti dvomi so bolj trpki kot smrt, bolj kot vsaka posvetna kazenska kot me je nekoč ta strah gnal v temno valovje jezera, tako me žene tudi sedaj proč od tvojega sreca, — ven v daljni svet.

Maurus jo je še tesneje objel.

— Krivda, katere sama ne poznaš, — ni nikakška krivda, — ji je šepetal. — Premagala boš vse to in pozabila.

— Nikdar, — je zastokala, — nikdar. Preveč je že božjega usmiljanja, da sem smela doživeti to uro in da lahko vzamem s seboj zavest: — On me ljubi! — On veruje v mene. Ne smatra te zmožno greha. — To je blažena vsebina mojega ubogega življenja. Bog sam nju je ločil dragi. Postavljal je med naju Salvatore Stratton, ter me zvezal z njim z najmočnejšimi vezmi, z vezmi hvaležnosti. Kazen, katero mi je naložil Gospod, pa obstaja v tem, da se moram pehati skozi življenje v tem postu potujejo glumačice, katerega sovražim v dnu sreca. Potrežljivo hočem prenašati to kazensko zavesti, da sem konečno le senca, mrlje, ki nima nobenega mesta na tem svetu.

Maurus pa je samozavestno zmajal z glavo.

— Bog ne kaznuje nedolžnih. V njega zaupam. On naju je spravil skupaj in ti ni obrnil življenja, da ga uniči na takoj kritični. — Še nikdar nisem govoril z Joried glede one najtežje ure življenja, vendar pa smatram po številnih opazovanjih za možno, da te je na prenaglijen način obdolžila in da izvira njen strah pred vampirjem izključno le iz njenega zavestnega krvide. Naša se bo priljeka, da se zopet enkrat sestaneš z njo in potem jo lahko vprašaš pri njenem lastnem izvlečanju, če je bila njen obtožba pravična.

Kot zarez upanja je vsplantejo v očeh Margaret. Sedela sta pred kupeem, na katerem je stal kamen z napisom: — Margaret Utenska, — in solnčni zarki se osvetljali ta napis, kot da ga hoče nebo samo ožariti v luči svete nedolžnosti.

Čas je potekal kot v smu. Sence so postajale krajše.

Konečno sta se poslovila. Maurus pa je prijel roko ljubljene, jo trdno stisnil ter zročil ji v oči rekel znagnoslavno: — Na svodenje!

Osemindvajseto poglavje.

Ko se je Maurus vrnil v hotel, ga je pričakovala brzjavka stare grofice, ki se je glasila:

— Joried je danes ponoči težko zbolela na mrzlici. Prosim pošljite zdravnika.

Ko je hotel dati baron ves prisluščen, natakarju tozadevna povlečenje, ter stopil v vežo, se je pričel čuditi nenavadni naglici, s katero je pomagal Nineta nakladati na voz par kovčevgov in zabojev.

— Ali Italijani že odpotujejo? — je vprašal.

Natakar se je priklonil ter rekel:

— Signor Stratton je že zapustil hotel ter se poslužil brzovlaka in ravnatočno obe dami in signor Giuseppe. Madama Nineta pa bo odpotovala zo osebnim vlakom ob eni.

— In signora Solana?

Natakar je skomignil z ramama.

— Zjutraj je bila odsotna ter se je ravnokar vrnila. Signor Stratton je pustil začno pismo.

— Ah, kakšno presmečenje, — je reklo Maurus ter odšel hitro po stopajecah navzgor. Sobarica mu je že prihitela nasproti.

— Gospod baroni, signora Solana vas prosi, da jo obiščete za trenutek, — je rekla, vsa srečna, da sme prinesi tako sporočilo.

Po par korakih je stal Maurus na pragu Margarete srečne.

Stala je v sobi, s klobukom na glavi in na njenem obrazu se je zrcaliла velikanska razburjenost, ki jo je navdajala.

Molče mu je ponudila pismo.

Maurus je vzel list ter pričel čitati.

— Ravno prihajam s pokopališča, kjer sem bil priča vašega sestanika z baronom. Več sekund je bil moj revolver namerjen nanj. Hotel sem ubiti njega, vas in sebe, kajti v tem trenutku sem prvič vrelj v ljubezen do ženske. — Tedaj pa ste imenovali moje ime, Margaret, ter me niste hoteli zapustiti. Videl sem solze, katere ste potočili za izgubljeno srečo. Nočem biti manj plemenit niti kot vi in vaš ljubljeni. Postal sem praznoveren ter vem, da ne prinese krvida nikakega blagoslova. Izdali ste našo skrivnost, Margaret, skrivnost, o kateri ste morala mislišti, da je odvisno od nje moje življenje. Lahko bi se osvetil ter vas mučil z zatrdilom, da se bom usmrtil.

Ne, nočem biti manj plemenit kot vi. Že več mesecov sem vas varal, Margaret. Reigrino je mrtve. Usodepolno pismo Violete je prišlo v mojo posest. Nicesar se mi ni treba več batiti, k vedenju, da ne bom delal brez Solane nikakški kupčiči. Za to pa bom že našel sredstva.

Prosim vas, kot zadnji dokaz vaše hvaležnosti do mene, svojega rešitelja, da izginec za nekaj časa v samoto in da ne črhnete živu duši, da ste bila kedaj Solana. Neka druga bo igrala naprej vašo ulogo. Ali prav tako ganljivo kot vi? Upajmo. Mi gremo v Rusijo ter se za vedno poslavljamo od vas. Bodite srečna ter molite zame k madom. Ne mortem vas zopet videti tam, osebno posloviti od vas.

Bežim pred svojim slabim srcem, ki bo že jutri obžalovalo, kar je storilo danes. Vsled tega ta zadnji pozdrav! Naj vas varujejo vsi svetniki, ki ste bila moj dobri angel, moja svetinja.

Salvatore Stratton.

Maurus je izpustil pismo. Njegove oči so blistale in z lahkim vzvikom je razprostrel roki.

— Margaret, vidiš, tako spravlja ljubi Bog s poti vse, kar naju hoče ločiti!

(Dalje prihodnjic.)

Branislav Nušić:

Diletantska predstava.

I Deputacija.

Kue, kue, kue!

Vstopita dve gospodični in en gospod. Ena — visoka plavolaska, na glavi širok amaconski klobuk z belim nojivem peresom; druga — mala, živilih očij in nervozna. Gospod — mlad, nespreten in v zadregi.

— Imam čast, da sprejemam deputacijo?

— Uganiли ste, takoj ste uganiли — zavirsne mala, napravi dva, tri žive okrete po sobi, vrže pero z mize in prevrne okvir s sliko.

Nespretni gospod se skromno skloni ter vse te stvari pobere in postavi vseko na svoj prostor.

Medtem povzame visoka plavalka:

— Stvar je taka gospod. Mi bi radi na dan Sv. Save igrali kot dilektanti kak gledališki komad, pa ne moremo ničesar pravega nati.

— Hočete, da vam pomagam iškat, kaj ne? sem jo prekinil mestnopravno.

— Ne! seže v besedo mala — nego, da nam napišete.

— Da vam napišem?! se zdrženim in oblike me mrzel pot od temena pa do palec na nogi.

Namen, radi katerega daje mo to predstavo je tako plemenit in vzbiven, da računamo zanesljivo — ako mi sami žrtvujemo čas in trud, da ne boste vi gluhi kar da se prelivajo ena v drugo, tako da ne vidim nič drugega več, kot sam velika usta, ki vedno eno in isto govorite, ali bolje gramofonsko trobilo, ki mi para ušesa.

Ta fraza mladega gospoda sem mi je zdela nenavadno poznana in začel sem raztresen begati z očmi, ker raztresen gledam, njihove figure se mi začeno mešati pred očmi, kar da se prelivajo ena v drugo, tako da ne vidim nič drugega več, kot sam velika usta, ki vedno eno in isto govorite, ali bolje gramofonsko trobilo, ki mi para ušesa.

Naenkrat obmolknemo, mi zbašojo po vrsti roke v pest, ker toplo pozdravijo. Samo na pragu sobe sem slišal glas one male:

— Torej, kakor ste rekli, če petnajst dni! Te besede so mi dokazale jasno, da nisem samo pristal, temveč odredil celo rok, do katerega napišem komad.

— Zahvaljujemo se, prisrečno se vam zahvaljujemo! Pričakovali smo to od vas.

Niti sedaj se ne spominjam, da sem kaj obljudil, toda oni so se mi toplo zahvaljevali za dano besedo, tako toplo in odločno, da sem začel celo sam verovati, da sem pristal.

Tedaj so prišle podrobnosti.

Šestnajst nas je, osem gospodov in osem gospodičen, treba pa je, da ima vsak svojo vlogo.

— Vsa — se zopet zgrozim.

— Seveda, — nadaljuje mala — pa čeprav le dve ali tri besede pa primer Ljubico Jankovićem smo vzel samo zato, ker ima veliko sorodstvo, ki bo radi nje kupilo osem vstopnic prvega reda — druga ne zna ona niti ziniti.

— In potem g. Boja Pajević, on ječela sicer, toda njegov oče je predsednik — pravzaprav, osem zahabljenih parov. Na tej osnovi sem napravil tal-e načrt za igro:

— Janko Selaković, avoyer, ljubi Milico, mlado in lepo hčerko trgovca Srtenovića, ta Milica pa ljubi podporočnika Božo Jakovljevića, ljubi ga z vsem žarom svoje mlaude.

— No in David, g. David Mitrović seže v besedo mladi gospod, ter ljubomorni pogledava malo — tudi on se vedno reži, da je govoril z Ledererjem skozi zravnico, ki nemara spadajo k Pronavovi skupini. Kot priča je bil zaslišan tudi preiskovalni sodnik.

Ledererjeva odločno tajki krivido na umoru Koudelke in vztrajajo pri svoji prvi izpovedi, da so umorili prekajevalca neznan častnik, ki nemara spadajo k Pronavovi skupini. Kot priča je bil zaslišan tudi preiskovalni sodnik.

Uradnička senzacijo je zbudila izpoved vojaka Arpada Demjaka, ki je bil zaslišan kot priča. Demjak je namreč zaprt zaradi voluntrstva v celici v vojaški skupini, ki se mahaja tik Ledererjeve. Ta kaznjene, ki je prišel na razpravo uklenjen, je povedal, da je govoril z Ledererjem skozi Luknjo, ki navadno služi za odvajanje dima iz pečice v dimnik.

Lederer je izjavil Demjaku, da je prišel dne 6. junija t. l. v stanovanje in je našel Koudelko že mrtvega. Prekajevalca je ustreljeno na njegovu ženo. Povedala mu je, da je Koudelka zasledoval z ljubomornimi ponudbami in da ga je zato ubila. Kot mož in častnik je Lederer vzel krivo nase da reši svojo ženo.

Ta poštar Dimitrijevič pa se ne briga za ljubezen učiteljice Stane, temveč vdano in iskreno ljubi telegrafistko Jelo.

Telegrafistka Jela pa, brez oziroma na svojo službo in službene odnosnike, ne ljubi poštarsko Dimitrijevič, ampak brezumno ljubi le-karnarja Rista.

Lekarnar Risto pa ljubi Maro, hčerko penzionista Tome.

Naposled še Ankica Djordjevića — prida plavka in stoji tik mene — to vam pa samo zaupno povem; ona, veste, šepa na eno nogo. Na levem čevljiju ima za deset centimetrov daljšo peto. To sem slišala od samega čevljarija.

Ta profesor Milorad, pa ljubi prvo, to je Milico, mlado in lepo hčerko trgovca Srtenovića.

Na ta način je zgroženo celo kolo, in radi tega sem imenoval

komad "Kolo ljubezni" ter sem ga takole izdelal:

V prvih štirih dejanjih si eden drugemu izjavlja ljubezen. Pravato, ker je tu osem ljubezni, bi se ne moglo vse razdeliti v štirih dejanjih, ker bi padle na vsako dejanje dve ljubezni — to pa je zopet nerodno zato, ker hoče vsak izjaviti svojo ljubezen na samem. Zarima vsakodobno izmed prvih štirih dejanj po dve izpремeni. Razume se, da predstavlja vsaka izpreamenba nekaj drugega: vrt, park, sobo, ulico, ples, razprt plot in tako vse primerne mesta, kjer se razdevaljo ljubezni.

V petem dejanju pa pridejo vse. Skupaj in tu pride do spopada. V tem dejanju se vidi jasno, kako je celo stvar strašno zamršena, in kakor se ne da na noben način razmeti.

Prvi hip sem mislil, da bi eden drugega pobili z vzvikom: "Če nisi moja, pa tudi drug te ne dobiti!"; toda to bi bilo zelo nerodno, ker je čitalnica — kjer bi ti dilektanti igrali veliko premajhina in bi ne vedeli kamo z osmimi mrtveci in bi poedinim visele noge v prostor za občinstvo. In zopet če jih pustim vse žive, bo še bolj nerodno, ker se stvar ne bo dala razčistiti. Končno sem celo stvar rešil na najenostavniji način, kar se to često dogaja v mnogih dramah. Na koncu petega dejanja se snide vseh šestnajst oseb, in brez vsakršnega povoda odpojejo, držeč se za roke, neko pesem in zastor se naloči.

Glejte, tako izdelan komad, pod zveznicom naslovom "Kolo ljubezni" sem dal po petnajst dneh v tem gospicama in enemu gospodu, ko so se zopet oglasili.

Bili so nenačadno zadovoljni,

tako s snowjo, kakor s poedinostmi v komadu, ter so ga takoj prepisali, razdelili in začeli s skušnjami.